

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Наредба
№
от2024 г.

за здравните изисквания към устройството на урбанизираните територии

Раздел I
Общи положения

Чл. 1. (1) С тази наредба се определят здравните изисквания към устройството на урбанизираните територии.

(2) Здравни изисквания за устройство на урбанизираните територии са:

1. изискванията по раздел II на тази наредба;
2. изискванията за установяване на хигиенно – защитни зони;
3. изискванията, установени с наредбите по чл. 34, ал. 2 от Закона за здравето по отношение на обектите с обществено предназначение и факторите на жизнената среда.

Чл. 2. (1) Обектите, зоните и териториите, които подлежат на здравна защита са:

1. жилищните сгради и сградите със смесено предназначение с жилищни помещения;
2. обектите с обществено предназначение по смисъла на § 1, т. 9, букви „а“ - „л“ и „н“ – „п“ от допълнителните разпоредби на Закона за здравето,
3. зони и територии, предназначени за жилищно строителство, и зони със смесено предназначение;
4. места, паркове и градини за отдих, вилни зони, курортни зони и зони и територии за отдих и рекреация;
5. курортните ресурси по смисъла на чл. 75, ал. 1 от Закона за здравето.

(2) На здравна защита подлежат и предприятията за производство на храни по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31 от 01.02.2002 г.), както и стоковите борси и тържища за храни.

(3) Обектите по ал. 1 и 2 подлежат на здравна защита и когато са разположени извън границите на урбанизираните територии.

Чл. 3. (1) Здравните изисквания към устройството на урбанизираните територии са задължителни при устройственото планиране на урбанизираните територии, както и при инвестиционното проектиране и разрешаването на строителство в тях.

(2) Устройство на планиране на урбанизираните територии се осъществява и при спазване на изискванията на специалните закони и подзаконовите нормативни

актове към тях, определящи максимално допустимите нива на факторите на околната и жизнената среда в урбанизираните територии.

(3) Здравните изисквания към устройството на урбанизираните територии се прилагат и при промяна предназначението на земеделските земи по реда на Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ).

Раздел II

Общи здравни изисквания

Чл. 4. Производствените, стопанските или обслужващи обекти, съоръжения и дейности, не трябва да предизвикват замърсяване на компонентите на околната и жизнената среда в урбанизираните територии над допустимите здравни и екологични норми.

Чл. 5. (1) Не се разрешава в жилищни сгради и в нежилищни сгради, разкрити в жилищни зони и територии и рекреационни зони извършването на производствени и обслужващи дейности, при които се отделят прах, газове, шум, вибрации, миризми и други наднормени вредности.

(2) Обектите, съоръженията и дейностите, които може да се разкриват/извършват в жилищни и нежилищни сгради в жилищни зони и територии, рекреационни зони и в територии и зони със смесено предназначение са посочените в приложение № 1.

Чл. 6. (1) При градоустройственото планиране в производствените територии на населените места видовете производствени обекти, съоръжения и дейности се групират по отрасли, при което не трябва да се създават условия за взаимно неблагоприятно влияние и кумулативно натоварване на средата с вредности.

(2) В случаите по чл. 24 и 25 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (обн., ДВ. бр. 3 от 2004 г.), когато в производствените зони и/или в съседство на обект с източник на вредност се разполагат обекти, подлежащи на здравна защита, за същите в проекта на подробния устройствен план се предвиждат мерки, изпълняващи изискванията на чл. 169, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Чл. 7. (1) Месторазположението на стопански сгради за отглеждане на животни-компаньони и селскостопански животни за лични нужди и обемът на животновъдната дейност в поземлени имоти в населените места, в това число и в жилищните зони, се определят с наредби на съответния общински съвет и при спазване изискванията на тази наредба.

(2) Месторазположението на сградите по ал. 1 се одобрява от съответните специализирани общински служби, съгласувано с областните дирекции по безопасност на храните, а за поземлени имоти извън жилищните зони - и с регионалните здравни инспекции и при спазване изискванията на тази наредба.

Чл. 8. Забранява се строителството на жилищни сгради и обекти с обществено предназначение, по смисъла на § 1, т. 9, букви „а“-, „л“ и „н“ – „п“ от Допълнителните разпоредби на Закона за здравето и предприятия за производство на храни, на територията на хигиенно-защитната зона.

Чл. 9. При пробивно-взривни дейности размерите на опасните зони от действието на въздушно-ударната вълна и поразяването от скални парчета не може да обхващат повече от 50 на сто от широчината на хигиенно-защитната зона спрямо населените места.

Раздел III

Хигиенно-защитни зони. Определяне на хигиенно-защитните зони.

Чл. 10. (1) За здравна защита на урбанизираните територии се установяват хигиенно-защитни зони, които имат за цел да предпазят обектите, подлежащи на здравна защита, зоните и териториите от потенциални източници на замърсяване на околната и жизнената среда.

(2) Хигиенно-защитната зона се определя от границите на застрояване и/или сервитута на обект, съоръжение или дейност до обекти и/или зони и територии, подлежащи на здравна защита.

(3) Местоположението на обектите или дейностите, потенциален източник на замърсяване в околната и жизнената среда трябва да дава възможност за обособяване на хигиенно-защитна зона спрямо обектите, подлежащи на здравна защита.

(4) Територията на хигиенно-защитната зона се благоустроява и озеленява с подходяща по вид растителност, устойчива на въздействието на вредности.

Чл. 11. (1) Хигиенно-защитни зони се определят:

1. за производствените и стопанските дейности, посочени в приложение № 2 в зависимост от отделяните вредности и технологията на производствените процеси;

2. за обслужващите дейности и обекти, посочени в приложение № 3, които могат да се извършват/разкриват в самостоятелни сгради и поземлени имоти, разположени в жилищна територия, в зависимост от отделяните вредности и технологията.

(2) За обекти с излъчващи съоръжения, които са част от електронна съобщителна мрежа, като: приемно-предавателни, базови и радиорелейни станции, радио-и телевизионни предаватели и ретранслатори, радиолокаторни и навигационни станции и други се определя зона на въздействие за всеки конкретен обект по реда на Наредба № 9 от 1991 г. за пределно допустими нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти (обн., ДВ. бр. 35 от 1991г.).

(3) За обектите по ал. 2 зоната на въздействие се явява хигиенно-защитна зона.

(4) Хигиенно-защитна зона се определя и за възобновяеми източници на електрическа енергия (вятърна и слънчева).

(5) Хигиенно-защитната зона за атомни централи и предприятия, сгради и съоръжения, където се използват източници на йонизиращи лъчения и се съхраняват и депонират радиоактивни отпадъци се определя за всеки отделен случай при спазване изискванията на Закона за безопасно използване на ядрената енергия и наредбите по чл. 26, ал. 5 от същия закон.

(6) Хигиенно-защитна зона за обекти за производство, съхранение и търговия на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, както и на обекти за ремонтни дейности с оръжия и за стрелбища за граждански цели се определя по реда на Наредба № РД-02-20-1 от 2017 г. за планиране и проектиране на строежи, предназначени за производство, съхранение, търговия на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия (обн., ДВ, бр. 11 от 2017 г).

(7) Хигиенно-защитна зона за топлоенергийни обекти за производство на електрическа и/или топлинна енергия и техните съоръжения и инсталации,

отоплителни централи, хидроенергийни обекти за производство на електрическа енергия и техните съоръжения и инсталации, водноелектрически централи, помпено-акумулиращи водноелектрически централи, електрически централи и обекти и съоръжения за преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия и инсталации за оползотворяване на отпадна топлинна енергия с номинална входяща топлинна мощност 50 MW или повече се определя за всеки отделен случай при спазване изискванията на Закона за енергетиката (ЗЕ), ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане.

(8) За източниците с промишлена честота с високо напрежение, хигиенно-защитните зони са съгласно приложение № 4.

(9) Хигиенно-защитна зона за местоположението на депата за отпадъци, на претоварните и сортировъчните станции за битови отпадъци, на инсталациите за термично оползотворяване или обезвреждане на отпадъци и на площадките за открито компостиране или за компостиране и биологично третиране на отпадъци в затворени помещения се определя по реда на Наредба № Н-4 от 2023 г. за условията и изискванията, на които трябва да отговарят площадките за съхраняване или третиране на отпадъци, за разполагане на съоръжения за третиране на отпадъци и за транспортиране на производствени и опасни отпадъци (обн., ДВ, бр. 52 от 2023 г.).

Чл. 12. Хигиенно-защитните зони около възобновяеми източници на електрическа енергия (вятърна и слънчева) се определят чрез изчисление за всеки конкретен обект на базата на гранични стойности на експозиция за нивата на шум и електрически и магнитни полета. За фотоволтаичните централи тези изисквания се прилагат, в случаите когато за присъединяването им се изисква изграждане на електрически съоръжения с напрежение 110 kV и повече.

Чл. 13. (1) За определяне на размерите на хигиенно защитната зона за обектите по чл. 11, ал. 1 и ал. 4, изготвената обяснителната записка към проекта на подробния устройствен план съдържа и здравно-хигиенна оценка.

(2) Здравно-хигиенната оценка съдържа и обосновка по отношение на размера и други аспекти, в зависимост от спецификата на обекта, на предлаганата хигиенно защитна зона.

(3) Обосновката включва задължително информация относно постигането на целта по чл. 10, ал.1.

(4) Съдържанието и обхвата на здравно-хигиенната оценка са съгласно приложение № 5.

(5) В случаите по ал. 1 местоположението на обектите или дейностите трябва да дава възможност за обособяване на хигиенно-защитна зона спрямо обектите, подлежащи на здравна защита.

(6) Не се изготвя здравно-хигиенна оценка в случаите, в които за инвестиционното предложение има изготвен и одобрен доклад за оценка на въздействието върху околната среда или доклад по екологична оценка. В тези случаи към документите по ал. 1 се прилага съответния доклад, въз основа на който в подробния устройствен план се определя хигиенно-защитната зона, като се посочва номера на документа, с който съответния доклад е одобрен.

Чл. 14 (1) Определянето на хигиенно-защитната зона за обектите по чл. 11, ал. 1 и ал. 4 е неразделна част от проектната документация на подробните устройствени планове, които се одобряват от експертните съвети по чл. 5, ал. 4 от Закона за устройство на територията.

(2) Органите на държавния здравен контрол участват в процедурата по ал. 1 чрез издаването на здравно заключение по ал. 9 в рамките на предварителното съгласуване на проекта на подробния устройствен план, постъпил по служебен път от съответната администрация или по искане на физически или юридически лица.

(3) Съгласуването на подробния устройствен план от органите на държавния здравен контрол, се извършва в съответствие с Наредба № 36 от 2009 г. за условията и реда за упражняване на държавен здравен контрол (обн., ДВ, бр. 63 от 2009 г.).

(4) В срок до три дни от получаване на документацията по реда на ал. 3, директорът на РЗИ изпраща по служебен път до директора на съответната регионална инспекция по околна среда и води (РИОСВ) изготвената обяснителна записка със здравно-хигиенна оценка за становище по отношение на оценения риск за околната среда.

(5) При необходимост директорът на РЗИ изисква становище и от представители на научни организации и/или от други ведомства, организации и институции.

(6) За обектите по чл. 11, ал. 4 в срок до три дни от получаване на документацията по реда на ал. 3, директорът на РЗИ я изпраща по служебен път до директора на Националния център по обществено здраве и анализи за експертно становище, което задължително съдържа и заключение относно точното отразяване на хигиенно-защитната зона в подробния устройствен план.

(6) Директорът на РИОСВ и/или лицата по ал. 5, от които е поискано становище, в срок седем работни дни от получаване на документацията по ал. 4, изготвят и изпращат по служебен път своето становище.

(7) Директорът на НЦОЗА, в срок до 14 работни дни от получаване на документацията по ал. 6 изготвя и изпраща по служебен път своето експертно становище.

(8) Когато становището на директорът на РИОСВ и/или лицата по ал. 5 не се получи в срока по ал. 6, се счита, че няма бележки и предложения по представената документация. В тези случаи директорът на РЗИ издава здравно заключение в срока по ал. 9.

(9) В срок до 14 работни дни от получаване на становищата по ал. 6 или 7 директорът на РЗИ издава здравно заключение за разглеждания подробен устройствен план по реда на Наредба № 36 от 2009 г. за условията и реда за упражняване на държавен здравен контрол.

(10) Органите на държавния здравен контрол, в зависимост от спецификата на обекта или дейността, могат да поискат допълнителна информация и документация в случаите, в които:

1. обосновката не дава информация относно постигането на целта по чл. 10, ал. 1;

2. здравно хигиенната-оценка или докладите по чл. 13, ал. 6 не доказват по безспорен и категоричен начин, че определените с подробния устройствен план размери на хигиенно защитната зона са достатъчни да намалят и/или предотвратят очакваното въздействие върху човешкото здраве при функционирането на обектите или извършването на дейностите, които се урегулират с подробния устройствен план.

(11) Промени в обстоятелствата и информацията, представени при одобряване на подробния устройствен план с хигиенно-защитна зона за обект по чл. 13, ал. 1 и ал. 4 е основание за извършване на ново съгласуване.

Чл. 15. В случаите, когато с друг нормативен акт са определени конкретни отстояния на обект, съоръжение или дейност по чл. 11, ал. 1 спрямо обектите, зоните и териториите подлежащи на здравна защита, се прилагат изискванията на съответния

нормативен акт, като размерът на хигиенно защитната зона се определя в полза на по-голямото отстояние.

Раздел IV

Отразяване на хигиенно-защитните зони в устройствените планове и изисквания към проектната документация

Чл. 16. (1) Местоположението на обектите, съоръженията или дейностите по чл. 11 се определят с подробен устройствен план въз основа на действащите общи и подробни устройствени планове, при спазване изискванията на Закона за устройство на територията и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

(2) Размерът на хигиенно-защитната зона за конкретен обект, съоръжение или дейност по чл. 11, с изключение на този на хигиенно-защитните зони за източниците с промишлена честота с високо напрежение, се определя с проекта на подробния устройствен план, изготвен в съответствие с Наредба № 8 от 2001г. за обема и съдържанието на устройствените планове (обн. ДВ бр. 57 от 2001 г.).

(3) Към проекта на подробен устройствен план по ал. 1 се изработва и план-схема по чл. 48, ал. 2, т. 4, буква „а” от Наредба № 8 от 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове, за определяне на конкретната хигиенно-защитна зона.

(4) Част от проектната документация на подробния устройствен план са също:

1. обяснителната записка със здравно-хигиенна оценка по чл. 13, ал. 1 или докладите по чл. 13, ал. 6;

2. обосновката по чл. 13, ал. 2;

3. изчисленията на хигиенно-защитните зони по чл. 14, ал. 1;

4. документите по приложение № 6;

Чл. 17. Местоположението на обектите, съоръженията или дейностите по чл. 16, ал. 1 и хигиенно-защитните им зони се отразява и в кадастралната карта и кадастралните регистри в сроковете и по реда определени в ЗУТ и Закона за кадастъра и имотния регистър.

Раздел V

Изисквания към лицата, които изготвят здравно-хигиенната оценка, изчисленията за хигиенно – защитните зони по чл. 11, ал. 4, обосновката по чл. 13, ал. 2

Чл. 18 (1) Здравно-хигиенната оценка, изчисленията по чл. 12, и обосновката по чл. 13, ал. 2 се възлагат, от възложителя на подробния устройствен план, на колектив от експерти с ръководител, които могат да са български и чуждестранни физически лица, които притежават образователно-квалификационна степен „бакалавър“ и „магистър”.

(2) Екипът от физически лица по ал. 1 трябва да включва съответните специалисти, които притежават квалификация и правоспособност да оценят характеристиките на инвестиционното предложение и здравния и екологичен риск и обосноват размерите на предложената хигиенно-защитна зона. В екипа задължително участват експерти със специалностите, свързани със санитарно-хигиенните изисквания към строежите (лекари с придобита специалност в системата на здравеопазването по "Комунална хигиена", "Трудова медицина", "Обща хигиена", "Хранене и диететика", "Хигиена на детско-юношеската възраст", Токсикология, "Радиационна хигиена" и Радиобиология; инженери и архитекти с придобита специалност в системата на здравеопазването по „Санитарно инженерство“; инженери, физици и химици с

придобита специалност в системата на здравеопазването по „Медицинска санитарна химия“, „Медицинска санитарна физика“, „Радиационна хигиена“, „Радиобиология“ и „Токсикология“) и експерти със специалност в областта на екологията.

(3) Експертите и ръководителят по ал. 1 трябва да декларират писмено, че:

1. не са лично заинтересовани от реализацията на съответния подробен устройствен план;

2. познават националното и европейско законодателство в областта на:

а) електрическите, електромагнитните полета и шума в урбанизираните територии и приложими методически документи;

б) здравните и хигиенни изисквания по отношение на обектите с обществено предназначение, продуктите и стоките със значение за здравето на човека, дейностите със значение за здравето на човека и факторите на жизнената среда;

в) околната и жизнената среда.

(4) Експертите и ръководителят по ал. 1, изготвили документите по чл. 16, ал. 4, т. 1-3 разработват съответната обосновка и здравно-хигиенна оценка и дават заключение, ръководейки се от принципите за предотвратяване на риска за човешкото здраве и опазване на околната и жизнената среда.

Чл. 19. (1) Ръководителят на колектива от експерти по чл. 18 е отговорен за:

1. определянето на състава от експерти, необходими за изготвянето на изчисленията по чл. 14, ал. 1, съответната обосновка по чл. 13, ал. 2 и здравно-хигиенната оценка, предвид спецификата на плана и условията на средата;

2. пълнотата и достоверността на представената информация и извършените изчисления;

3. обективността на заключението в обосновката по чл. 13, ал. 2 и в здравно-хигиенната оценка, за предотвратяване на риска за човешкото здраве;

4. съобразяването на предложените от възложителя схеми и планове с изискванията на тази наредба и специализираното законодателство в областта на устройство на територията;

5. качеството на цялостната документация.

(2) Експертите отговарят за пълнотата, достоверността, обективността и качеството на разработените от тях раздели на здравно-хигиенната оценка, изчисленията по чл. 14, ал. 1 и съответната обосновка по чл. 13, ал. 2, както и за даденото от тях заключение в съответната обосновка.

(3) Ако поради неизпълнение на задълженията по ал. 1 и 2 настъпят вреди, ръководителят и експертите носят отговорност в пълния им размер.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение“ са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от ЗУТ.

2. „Урбанизирани територии“ са населените места и селищните образувания по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗУТ.

3. „Вредности“ са различните видове замърсители над максимално допустимите емисии и вредните вещества по компоненти на средата над максимално допустимите концентрации, съгласно определените норми по реда на чл. 11, ал. 1, т. 6, буква „а“ от Закона за опазване на околната среда.

4. „Хигиенно-защитна зона“ е територията между потенциален източник на замърсяване в околната и жизнената среда (обект, съоръжение или дейност) и най-близко намиращите се обекти и/или зони и територии, подлежащи на здравна защита, така че в тях да бъдат спазени максимално допустимите стойности за факторите на жизнената среда. Хигиенно-защитната зона е и зона за превантивна защита по смисъла на чл. 48, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Наредба № 8 от 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове.

5. „Зоната на въздействие“ е затворена повърхнина, по чиято граница върху земната повърхност или над нея, се установяват стойности по-малки или равни на максимално допустимите нива, посочени в Наредбата за максимално допустимите нива на нейонизиращите лъчения в жилищната среда, извън която не е възможно възникването на неблагоприятни ефекти върху здравето на човека, причинени от въздействието на електромагнитното поле.

Заклучителна разпоредба

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 34, ал. 2 във връзка с § 1, т. 11, буква „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за здравето.

Д-Р ГАЛЯ КОНДЕВА

Министър на здравеопазването

Приложение № 1 към чл. 5, ал. 2

Обекти, съоръжения и дейностите, които може да се разкриват/извършват в жилищни и нежилищни сгради в жилищни зони и територии, рекреационни зони и в територии и зони със смесено предназначение

I. В жилищни сгради (в първи надземни етажи):

1. работилници за битови услуги до 2 работни места: шивашки, плетачни, obuцарски, за тапицария и ремонт на мебели без машинна обработка; за поправка на електрически уреди; за експресно парно гладене; за ремонт на велосипеди; за предпечатна подготовка; други сродни дейности;

2. приемателни пунктове за химическо чистене;

3. фотоателиета и лаборатории към тях; копирни центрове (ксероксни услуги);

4. бижутерски и часовникарски ателиета;

5. магазини за търговия с храни, с изключение на хипермаркети;

6. магазини за нехранителни стоки;

7. котелни инсталации за съответните сгради с височина на комина най-малко 5 m над околните сгради, намиращи се в радиус от 50 m и с ефективна шумозащита, както и стойности на отделяните вредни вещества съгласно Наредба № 1 от 2005 г. за норми за

допустими емисии на вредни вещества (замърсители), изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници на емисии (обн., ДВ, бр. 64 от 2005 г.).

8. абонатни топлофикационни станции при спазване на нормите за проникване на шум, хидрофори с шумо- и виброзащита;

9. малки работилници за макаронени, захарни и сладкарски изделия (до 4 работни места, с нормирано работно време на дневни смени).

10. заведения за обществено хранене (при нормирано работно време) без участието на музикални състави и/или използването на електроакустични звукоизточници, генериращи еквивалентни нива на проникващ шум над допустимите норми съгласно Наредба № 6 от 2006 г. за показателите за шум в околната среда, отчитащи степента на дискомфорт през различните части на денонощието, граничните стойности на показателите за шум в околната среда, в помещенията на жилищни и обществени сгради, в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, методите за оценка на стойностите на показателите за шум и на вредните ефекти от шума върху здравето на населението (обн., ДВ, бр. 24 от 2022 г.);

11. творчески ателиета (за художници, скулптори, керамици);

12. салони/центрове за красота, бръснаро-фризьорски и козметични услуги при недопускане на вредности в жилищната среда.

II. В еднофамилни жилищни сгради или в нежилищни сгради в жилищни зони и територии, рекреационни зони и в територии и зони със смесено предназначение:

1. ателиета за химическо чистене при спазване изискванията на Наредба № 7 от 2003 г. за норми за допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в околната среда, главно в атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в определени инсталации (обн., ДВ, бр. 96 от 2003 г.);

2. работилници за пластмасови изделия (чрез шприцоване до 2 работни места);

3. обекти за производство на тестени изделия, вкл. и пържени (до 4 работни места, с нормирано работно време);

4. заведения за бързо хранене;

5. ветеринарни кабинети за животни-компаньони, груминг салони при недопускане на вредности в жилищната среда;

6. зареждане и ремонт на акумулатори, амортизьори, пунктове за смяна на масла и гресиране;

7. разфасоване на козметични продукти;

8. складове за хранителни и нехранителни стоки с площ от 100 до 300 m²;

9. малки фурни за хляб (с преработване до 5 t брашно дневно) и пекарни за домашни печива;

10. работилници за печатарски услуги с до 2 печатарски машини;

11. магазини за разфасоване, смесване и продажба на бои.

Приложение № 2 към чл. 11, ал. 1, т. 1

Видове производствени и обслужващи дейности

A. Химични производства

1. Производства на свързания азот и азотни торове, свързани с отделянето на азотни оксиди (азотна киселина и др.), фосфорни и калиеви торове (еднокомпонентни и сложни торове).

2. Химична преработка на каменни въглища (коксуване, разделяне на продуктите).
3. Производство на флуор съдържащи съединения (флуороводородна киселина, флуор и соли на флуора).
4. Производство на серовъглерод.
5. Производство на хлор и натриева основа чрез електролиза.
6. Производство на хлороорганични съединения чрез хлориране и хидрохлориране (винилхлорид и поливинилхлорид, дихлороетан, епихлорохидирин, хлоропренов каучук и др.).
7. Производство на епоксидни смоли.
8. Производство на изкуствени влакна и целофан.
9. Рафинерии за суров нефт (с изключение на производството само на смазочни материали от суров нефт) и инсталации за газификация и втечняване на 500 t и повече на денонощие въглища или битуминозни шисти.
10. Производство на сярна киселина, олеум и серни оксиди.
11. Производство на суперфосфат при наличие на цех за сярна киселина.
12. Производство и преработване на целулоза и полуцелулоза.
13. Инсталации за производство на зелен водород.
14. Предприятия за производство и съхранение на опасни химични вещества.
15. Производство на газ (светилен, генераторен) от отпадни и природни продукти (въглища, торф, мазут, градски отпадъци и др.) с капацитет 5000 и повече m³/h.
16. Производство на продукти за растителна защита.
17. Производства на свързания азот и азотни торове, несвързани с отделянето на азотни оксиди (амониева, калиева, натриева, калциева селитра, амоняк, карбамид и др.).
18. Производство на пикринова и фосфорна киселина.
19. Производство на битум, катран, гудрон, полугудрон и други продукти от отпадъците при дестилацията на каменни въглища, нефт и дървесна смола.
20. Производство на диалуминиев трисулфат.
21. Производство на хромови и оловни минерални пигменти (оловна глазура, миниум, фрита), хромов анхидрид и соли на хромова киселина.
22. Хранилища за природен газ, компресорни станции, АГРС и други съоръжения към газопреносната мрежа, компресорни станции за пълнене на бутилки с природен газ, системи от бутилки и тръбна инсталация за природен газ.
23. Съоръжения за съхраняване на нефт, нефтопродукти или химични продукти.
24. Производство на полупродукти за синтез на багрила за бояджийската промишленост (анилин, бензен, хлоробензен, нитрохлоробензен, нитроанилин, фенол, бета-нафтол, хаш-киселина, пери-киселина, фталов анхидрид, антрахинон и др.).
25. Производство на сажди и газосиликати.
26. Преработване на природен и нефтен газ; компресорни станции по трасето на газопроводите.
27. Производство на амоняк от природен газ.
28. Производство на метанол от природен газ.
29. Производство на калцирана сода по амонячен метод.
30. Самостоятелно производство на хлоропренов каучук (без собствено производство на хлор).
31. Производства, свързани с отделяне на арсен и неограничените му съединения.
32. Производства, свързани с отделяне на циановодород и неговите производни.
33. Производство на калциев карбид.
34. Производство на ацетилен от калциев карбид или въглеводородни газове.
35. Производство на нефтен газ в количество до 1000 m³/h и повече.
36. Производство на суперфосфат при липса на цех за сярна киселина.
37. Производство на троен суперфосфат и натриев триполифосфат.

38. Химична преработка на горливи шисти.
39. Производство на солна киселина.
40. Производство на аминокиселина.
41. Производство на ацеталдехид и алкилбензени.
42. Производство на диметилтерефталат.
43. Производство на катализатори.
44. Производство на жълт и червен фосфор.
45. Производство на бром и железен бромид.
46. Производство на серни органични бои (сярно черно и др.)
47. Производство на натриев нитрит, хидразин-сулфат, тионилхлорид, амониен карбонат и амониен бикарбонат.
48. Производство на диметилформаид.
49. Химична преработка на торф.
50. Производство на продукти и полупродукти за синтетични полимерни материали и за органичен синтез (метилметакрилат, ацетонцианхидрин, диметилтерефталат, капролактан и др.).
51. Производство на синтетични лекарствени продукти.
52. Производство на порофори.
53. Производство и преработка на естествени смоли и техните остатъци (каменовъглена смола, колофон и др.)
54. Производство на фуражни дрожди и фурфурол от растителни отпадъци чрез хидролиза.
55. Производство на катран и течни продукти чрез суха дестилация на дървесина (метанол, оцетна киселина, терпентинови масла, ацетон, креозот и др.).
56. Производство на бензен.
57. Производство на синтетичен глицерол.
58. Производство на синтетичен каучук.
59. Производство на амонячна вода и изграждане на складове за амоняк с обем на единичен резервоар 500 m^3 и повече.
60. Производство на лепила на смолиста основа с органични разтворители и на фенолалдехидни и други синтетични смоли в количества над 300 t годишно;
61. Производство на синтетични влакна: полиамидни (капрон, найлон, видлон), полиестерни (лавсан, ямболен), полипропиленови, полиакрилонитрилни (ПАН, Булана), поливинилхлоридни (хлорин).
62. Производство на полиетилен и полипропилен.
63. Производство на синтетичен камфор по изомеризационен метод.
64. Производство на толуен, ксилени, нафтоли, крезолни, антрацен, фенантрен, акридин, карбазол.
65. Производство на органични реактиви.
66. Производство на биологично активни препарати.
67. Производство на пластмаси от целулозни естери.
68. Производство на бариев дихлорид с използване на сероводород.
69. Производство на технически мазнини (с получаване на водород по неелектролизен метод).
70. Производство на ултрамарин.
71. Производство на корунд.
72. Производство на изкуствени кожи с използване на летливи органични разтворители.
73. Производство на естери.
74. Производство на продукти на органичния синтез (спирт, етилов етер и др.) и преработка на нефтени газове над $5000 \text{ m}^3/\text{h}$.
75. Производство на багрило „индиго“.

76. Предприятия на анилино-бояджийска промишленост с общ капацитет до 2000 t годишно и единични производства, по-малки от 1000 t годишно;
77. Производство на фармацевтични продукти чрез биологичен синтез.
78. Производство на синтетични мастни киселини.
79. Производство на никотин.
80. Производство на електроизолационни лакове и на лакови основи в количество до 600 т/год. или повече.
81. Производство на гума и регенерация на гума и каучук.
82. Производство на пресови и намотъчни изделия от хартия и тъкани, импрегнирани с фенолалдехидни; смоли, в количество до 100 t годишно или повече.
83. Производство на ебонит.
84. Производство на полистирен и съполимерите на стирена.
85. Производство на различни видове хартия и картон от полуфабрикати (готова целулоза, стари парцали и др.).
86. Производство на фенолалдехидни и други синтетични смоли в количества, по-малки от 300 t годишно;
87. Производство на минерални соли с изключение на соли на арсен, хром и фосфор и комплексна ускоряваща добавка за бързотвърдяващ се цимент.
88. Производство на пластмаси (карболит, целулоид, бакелит и др.).
89. Производство на изкуствени минерални бои с изключение на хромови и оловни.
90. Производство на прахообразни перилни препарати.
91. Производство на нейногенни повърхностноактивни вещества.
92. Производство на въгленови изделия за електропромишлеността (четки за електромотори, електроден въглен и др.).
93. Производство на сода каустик.
94. Производство на ацеталдехид по парофазен метод без използване на метален живак.
95. Производство на силициевоорганични лакове, смоли, мазилки и течности.
96. Производство на оцетна киселина.
97. Преработка на флуоропласти.
98. Производство на безир.
99. Производство на лакове: маслени, спиртови, типографски (печатарски), за каучуковата промишленост, изолиращи и др.
100. Производство на пластификатори.
101. Производство на мазнини по контактен метод.
102. Производство на изкуствени кожи на базата на поливинилхлоридни и други смоли без използване на летливи органични разтворители.
103. Производство на изделия от поливинилхлорид: винипласт, пластификат, микропорести сепаратори.
104. Производство на изделия от пенополиуретан.
105. Производство на стъклопласти на базата на епоксидни и ненаситени полиестерни смоли.
106. Производство на козметични продукти.
107. Дестилация на етеричномаслени продукти.
108. Производство на химикали чрез смесване с топлинна обработка.
109. Производство на натриев хипохлорит и/или други продукти, които съдържат натриев хипохлорит.
110. Производство на полимерни изолационни материали.
111. Производство на минерални естествени бои (креда, охра и др.).
112. Производство на аминокласти (галалит и други белтъчни пластмаси).
113. Производство на глицерол чрез хидролиза на мазнини.
114. Производство на антифриз.

115. Производство на органолекарства, развъждане на бактерии за лекарства за третиране на семена и фитохимични производства.
116. Производство на технически мазнини.
117. Производство на сол, смилане и брикетиране на сол.
118. Производство на химикали чрез смесване без топлинна обработка (мастила, екстракционни инсталации за етеричномаслени продукти, фумигация с метилбромид и микроелементи, неорганични и органични смеси).
119. Производство на захарин и ванилин.
120. Производство на дъбилни екстракти.
121. Производство на кибрит.
122. Производство на алкалоиди и галенови лекарства.
123. Производство на билкови чайове.
124. Производство на пресматериали (фенолформалдехидни, карбамид - и меламинформалдехидни, силициевоорганични и др.).
125. Производство на изделия от пластмаси чрез пресоване, щамповане, леене под налягане, екструзия, вакуумформоване и др.
126. Станция за почистване, измиване и пропарване на цистерни.
127. Производство на водноразтворими лепила.
128. Производство на фармацевтични калиеви соли (хлориди, карбонати и сулфати); таблетирани и разфасовани на готови лекарствени форми.
129. Производство на неорганични реактиви (без използване на хлор), водноразтворими смазки, миелни средства и композиции в машиностроенето в затворени инсталации.
130. Производство на въглероден диоксид и сух лед.
131. Механична обработка на изделия от пластмаси.
132. Производство на фотохимични изделия (фотоленти, фотографска хартия).
133. Производство на кислород, азот и инертни газове чрез разделяне на атмосферен въздух.
134. Производство на моливи.

Б. Металургични, машиностроителни и металообработващи производства

135. Агломериране на руди на черни и цветни метали и пиритни угарки.
136. Добив на цветни метали от руди и концентрати (в т.ч. олово, калай, мед и никел) и производство в количество до 2000 t годишно или повече.
137. Производство на акумулатори с оловни елементи.
138. Производство на берилий.
139. Добив на чугун при общ обем на доменните пещи до 1500 m³ или с по-голям обем.
140. Добив на стомана в количество 20 000 t годишно или повече в мартенови пещи и по конверторен начин.
141. Вторична преработка на цветни метали в количество 1000 t годишно и повече. Производство, при които се извършва такава преработка.
142. Производство на кокс.
143. Производство на феросплави.
144. Интегрирано предприятие за производство на чугун и стомана (първично или вторично топене), включително непрекъснато леене.
145. Инсталации за производство на цветни необработени метали от руди, концентрати или отпадъци от метали чрез металургични, химични или електролитни процеси.
146. Производство на алуминий по електролитен метод от разтворими съединения на алуминий (диалуминиев триоксид).
147. Производство на флюси.
148. Производство на магнезий по хлориден метод.

Производство на кадмиево-никелови акумулатори.

149. Производство на мляна томасова шлака.

150. Производство на чугунени отливки в количество 1000 t годишно и повече.

Производство на отливки от цветни метали до 100 t годишно и повече, при електролеене и допустими шумови нива.

151. Производство на антимон по пирометалургичен метод.

152. Производство на цинк, мед, никел и кобалт по електролитен метод от водните им разтвори.

153. Бази за взривяване на метални отливки.

154. Химична преработка на руди от редки метали за получаване соли на антимон, бисмут, литий и др.

155. Производство на магнезий (по всички методи освен хлориден).

156. Производство и ремонт на кораби, автомобили и автомобилни двигатели, локомотиви, вагони и други жп съоръжения.

157. Производство на стоманени отливки в количество 5000 t годишно и повече, в електропещи.

158. Производство на стоманени тръби с термична обработка.

159. Обогаляване на металите по хидрометалургичен начин (чрез флотация).

160. Производство и ремонт на самолети.

161. Производство на изолиран кабел с оловно, пластмасово, лаково, гумено и други покрития.

162. Химична преработка на руди от редки метали за получаване солите на волфрам, кобалт, молибден, манган.

163. Производство на метални електроди.

164. Производство на котли, емайлирани съдове и метални конструкции.

165. Металообработващи предприятия при производство на чугунени и стоманени отливки в количество 1000 t годишно и повече в електропещи или вагранки.

166. Производство на машини и прибори за електротехническата промишленост (динамомашини, мотори, трансформатори и др.) при наличие на горещи цехове.

167. Производство на лазерна техника.

168. Производство на неизолиран кабел.

169. Производство на металокерамични, молибдкварцови, електротехнически и други изделия; леки изолационни и огнеупорни изделия с диалуминиев триоксид (с леене при 60 - 70° C).

170. Предприятия за галванични покрития.

171. Производство на твърди и труднотопими сплави без химична обработка на рудите.

172. Металообработващи предприятия с термична обработка в електропещи, без леярска дейност; работилници (ателиета) за златарски и художествено-приложни изделия с малки леярни; цехове за термична обработка на черни и цветни метали в електропещи - до 1 t годишно; заваръчна дейност в затворено помещение.

173. Производство на електротехнически, домакински и други изделия (прибори); цехове за механично обработване на детайли; резервни части и алуминиеви профили.

В. Добив и преработка на руда, въглища, нерудни полезни изкопаеми и нефт

174. Депониране на производствени опасни отпадъци в хвостохранилища, шламохранилища и хидросгуроотвали със срок на експлоатация на депото до и над 10г.

175. Производство на брикети от дребни въглища и торф.

176. Добив на руди със съдържание на олово, арсен и манган.

177. Депониране на производствени неопасни отпадъци в хвостохранилища, шламохранилища и хидросгуроотвали със срок на експлоатация на депото до и над 10

- г., с осигуряване на затревени оградни диги и постоянно овлажнена повърхност.
178. Открит добив на руди и нерудни изкопаеми чрез взривни работи.
 179. Добив на нефт със съдържание на сяра под или над 0,5 % (по маса).
 180. Табани (насипища на земни маси).
 181. Добив на горливи шисти.
 182. Добив на въглища - кафяви, черни, лигнитни и антрацитни.
 183. Добив на фосфорити, апатити и пирити без химична обработка.
 184. Обогатителни фабрики с мокри процеси на обогатяване.
 185. Подземно извличане на руда с киселини без замърсяване на водоизточниците.
 186. Добив на нерудни полезни изкопаеми: доломит, магнезит, гудрон и др., по открит начин (без взривяване).
 187. Добив на руди от метали и металоиди по открит начин с изключение на рудите на олово, арсен и манган.
 188. Добив на руди, метали и металоиди по шахтен начин с изключение на оловни, арсенови и манганови руди.
 189. Добив на торф по фрезерен начин.
 190. Добив на каменна готварска сол.

Г. Производства на строителната промишленост

191. Добив на камък по взривен начин.
192. Производство на шиферни плочи.
193. Производство на портландцимент, шлаков портландцимент и пуцоланов цимент в количество до 150 000 t годишно;
194. Производство на вар, талк, перлит, магнезит, доломит и шамот с изпичане в шахти и във въртящи се и други пещи.
195. Производство на асфалтобетон, екзокрас, непрокрас, мозайка и трошачносортировъчни инсталации.
196. Обработване на естествен камък със съдържание на кварц.
197. Изпичане на вар в шахтови пещи, инсталации за хидратна вар, сушене на кварцов пясък.
198. Производство на гипс.
199. Производство на керамична, минерална и стъклена вата и на продукти от тях.
200. Трошачно-миячни и сортировъчни инсталации с използване на вода.
201. Добив на минерална суровина и промишлено производство на кизелгур до и над 10 000 t годишно;
202. Добив по невзривен начин и промиване на нерудни строителни материали (чакъл, пясък и др.); глинени кариери.
203. Производство на мушама и рубеоид.
204. Производства на алабастр.
205. Производство на тухли с използване на твърдо гориво, полимермрамор (полиестерен камък) и изгаряне на автоклавирни кости за костен порцелан.
206. Бази (станции) за насипване, съхраняване и извозване на цимент и други прахообразни строителни материали.
207. Производство на изкуствени камъни, бетонови изделия и строителни разтвори.
208. Производство на строителни материали от отпадъци на ТЕЦ.
209. Производство на стъкло.
210. Производство на керамични и огнеупорни изделия.
211. Производство на порцеланови и фаянсови изделия.
212. Обработване на естествен камък (несъдържащ кварц).
213. Производство на тухли с използване на течено гориво.

- 214. Производство на гипсови изделия.
- 215. Производство на камъшит, солomit, диферент, фибролит и др.
- 216. Производство на глинени изделия.
- 217. Производство на сувенири от мрамор.

Д. Дървообработващи производства

- 218. Промислени предприятия за производство на:
 - а) целулозна каша от дървесина или други подобни влакнести материали;
 - б) хартия и картон.
- 219. Производство на дървени въглища.
- 220. Производство на пелети за отопление.
- 221. Консервиране на дървесина чрез импрегниране с вещества, отделящи неприятна миризма и отрови.
- 222. Производство на дървени въглища по реторен начин.
- 223. Производство на дървеностроителни плоскости (плочи) и дърволит, МДФ плоскости, ПДЧ плоскости и др.
- 224. Производство на корк и коркови изделия.
- 225. Производство на дървен материал, шперплат и паркет.
- 226. Производство на дървени плавателни съдове.
- 227. Производство на хвоен екстракт, хлорофило-каротинови пасти и хвойно-витаминни брашна.
- 228. Производство на мебели и дърводелски изделия с 2 и повече работни места.
- 229. Консервиране на дървесина чрез солеви и водни разтвори (без соли на арсен) или с намазване.
- 230. Производство на бъчварски изделия с готови дъски.

Е. Текстилни производства

- 231. Първична обработка на растителни влакна (лен, коноп, памук и др.).
- 232. Импрегниране на тъкани с вещества, съдържащи серовъглерод.
- 233. Непрекъснато импрегниране на тъкани и хартия с маслени, маслено-асфалтови, бакелитови и други лакове с обем на производство до и над 300 t годишно. Импрегниран материал.
- 234. Импрегниране и обработване на тъкани (дерматин, гранитол и др.) с химични вещества с изключение на серовъглерод.
- 235. Обработка на памук.
- 236. Изваряване на пашкули.
- 237. Производство на канапи, въжета и конци
- 238. Производство на коприна.
- 239. Производство на смесени (меланжови) тъкани и прежди.
- 240. Цехове за апретиране, боядисване, мерсеризиране и избелване с готови хлорни препарати на влакна и текстил в затворени помещения.
- 241. Производство на прежди и тъкани от памук, лен и вълна без бояджийски и избелващи цехове.
- 242. Производство на трикотажни изделия и дантели.
- 243. Производство на килими и изкуствен каракул.

Ж. Производства за преработка на животински продукти

- 244. Обекти за обезвреждане и преработване на странични животински продукти и продукти, получени от тях.
- 245. Инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне на странични животински продукти и продукти, получени от тях.

246. Производство на технически желатин от кости, сухожилия, остатъци от кожи и други животински отпадъци при съхраняването им в складовете.
247. Екарисажи с биологични обезмирисителни инсталации.
248. Мобилни инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне на странични животински продукти и продукти, получени от тях.
249. Производство на технически мазнини.
250. Обработване и боядисване на сурови кожи от едри и дребни животни и за кожарски изделия, производства на велур, марокен, чортова кожа и др.
251. Преработване на хранителни отпадъци за храна за животни.
252. Складове за мокросолени и необработени кожи (до и над 200 бр.).
253. Производство на желатин (висококачествен) от пресни суровини при съхранение в специално устроени складове с хладилници.
254. Производство на кече и изолационна мушама.
255. Производство на скелети и анатомични препарати от животни, птици и др. като учебни помагала.
256. Изработване на изделия от коси, четина, шкембета, пера, рогове, копита, пилешки крачета.
257. Обработване на черва и производство на струни и кетгут.
258. Производство на обувки.
259. Производство на лакирани кожи.
260. Производство на изделия от преработени кожи.
261. Производство на четки от обработени коси и четини.
262. Производство на изделия от филц.

3. Производство на храни

263. Кланици и месопреработвателни предприятия с капацитет от 1 до 5 t дневно и над 5 т. дневно.
264. Производство на винена киселина.
265. Производство на декстрин, глюкоза и преработване на меласа.
266. Клане и обработване на птици.
267. Преработване на риба и други морски хранителни продукти.
268. Производство на албумин.
269. Печене на кафе.
270. Силози за съхранение на зърнени храни.
271. Производство на храни за животни-компаньони.
272. Производство на рибни изделия от първично преработена риба и други морски продукти.
273. Колбасарски цехове за преработка на месо и цехове за преработка на продукти от птици с капацитет 2 t и повече дневно.
274. Предприятия за преработка на мляко с капацитет 6 t и повече дневно и производство на млечни продукти.
275. Производство на растителни масла.
276. Производство на маргарин.
277. Мелници, семечистачни станции, предприятия за лющене на зърно и др.
278. Преработване на зеленчуци.
279. Производство на захар.
280. Производство на нишесте.
281. Производство на бира, малц и пивна мая.
282. Предприятия за производство на консерви.
283. Съхраняване на цвекло до преработването му, лукохранилища с почистване и сортиране, картофи.

283. Производство на безалкохолни напитки, предприятия за бутилирани води.
284. Производство на зеленчукови и плодови консерви.
285. Предприятия за производство на хляб, хлебни изделия и макарони.
286. Производство на захарни и сладкарски изделия.
287. Производство на хранителни полуфабрикати и готови пакетирани изделия.
288. Производство на хранителни подправки.
289. Складове за хранителни стоки, вкл. хладилници.
290. Електрически мелници за производство на брашно.

И. Животновъдни дейности и обекти, свързани с тях

291. Енергийна централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия от био отпадъци, вкл. и, използваща анаеробно разграждане на биомаса от растителни и животински субстанции.
292. Свинеферми с 50 и повече броя свинеместа при затворено боксово отглеждане и/или свободно отглеждане, независимо от начина на почистване.
293. Говедовъдни ферми с 10 и повече броя животни.
294. Овцеферми и козеферми с 50 и повече броя животни.
295. Птицекомбинати с 5000 и повече броя птици.
296. Промислено отглеждане на пилета (бройлери) в затворени помещения с до 2000 бр. и повече птици, при механизизирано хранене, водопой и поддържане на микроклимата (вентилиране) при запазване на сухи подове.
297. Промислено отглеждане на кокошки носачки с 200 и повече броя птици.
298. Принудително угодяване на гъски с до 100 и повече броя птици, при затворено клетъчно отглеждане, без механизизирано хранене, водопой и вентилиране.
299. Ферми за гъски с открити дворове и басейни за плуване с капацитет до 10 000 бр. птици.
300. Промислено отглеждане на зайци, американска катерица (чинчила) и нутрии с 10 и повече броя животни.
301. Ферми за промислено отглеждане на насекоми и членестоноги.
302. Промислено отглеждане на змии и жаби.
303. Бази за временно лагеруване на стада овце и кози през топлия сезон при всекидневно събиране и изнасяне на торовия отпад.
304. Приют за кучета и други домашни и екзотични животни и птици.
305. Хотели, пансиони за животни-компаньони.
306. Депа за товарене на животни за износ.
307. Ветеринарни лечебници със стационар и Центрове за изкуствено осеменяване.
308. Изкупвателни пунктове за животни, пазари за продажба на живи животни и птици.
309. Тържища за изкупуване на селскостопанска продукция.
310. Инсталации за получаване на биогаз.
311. Сушилни за торова постеля за фураж с обезмирисяване.
312. Организирано депониране на животински отпадъци (торища). В животновъдните ферми се осигурява терен за временното им събиране.
313. Открити компостни площадки и терени за заравяне на трупове на умрели животни и други животински отпадъци при невъзможност да се преработят в екарисажите.
314. Фуражни бази; обекти за обеззаразяване на семена и билки чрез обгазяване.
315. Силажохранилища и силажни ями.

К. Други дейности и комунални съоръжения

316. Летища с дължина на основната писта до 2100 m и повече и разширения на съществуващи. Летища за селскостопанска авиация.

317. Пречиствателни станции за отпадъчни води с капацитет над 150 000 еквивалентни жители.
318. Складове за вторични суровини от органичен или неорганичен произход.
319. Площадки за изпитване ефективността на димки.
320. Полета за напояване с механично или биологично пречистени отпадъчни води.
321. Индустриални паркове
322. Разпределителни гари и пристанища за насипни товари и течни горива, жп фериботни комплекси.
323. Рециклиране като самостоятелна дейност и/или с предварителна обработка (сепариране, раздробяване, балиране, брикетирание, пакетирание, претоварване и др.) на площадки с капацитет над 10 t дневно.
324. Мотостадиони, открити картинг-писти.
325. Инсталации за борба с градушките с централни складове за съхраняване на противоградушкови изделия; стрелкови (ракетни) площадки за противоградушкова защита.
326. Бази за измиване на техника, използвана за растителна защита;
327. Селскостопански площи за добив на ориз (оризища).
328. Съоръжения за производство на електроенергия посредством силата на вятъра;
329. Постоянни състезателни писти и писти за изпитване на моторни превозни средства
330. Преработка на водорасли и алгинати.
331. Автобази за транспортни средства за събиране и транспортиране на комунално-битови отпадъци със съоръжения за измиването им.
332. Закрити складове за химични продукти за растителна защита, минерални торове и др.
333. Закрити складове за силно действащи отровни вещества и за минерални торове
334. Камери и площадки за обработване на компост за гъбопроизводство.
335. Площадки за изпитване на пожарогасителна техника.
336. Бази за рязане на кораби, автомобили и други метални изделия.
337. Крематориуми.
338. Търговски пристанища, терминали за товарене и разтоварване, свързани със сушата, и пристанища за обществен транспорт
339. Площадки, съоръжения за изпитване на двигатели, турбини или реактори;
340. Пристанища за пакетирани товари и товарно-разтоварни гари.
341. Складове за течни и газообразни горива до и над 5000 m³.
342. Автобази с до 50 или повече автомобила със сервиз за обслужването им; тролейбусни депа.
343. Дезинфекционни станции и пунктове за почистване, измиване и дезинфекция на товарни вагони след превозване на животни.
344. Складове за амонячна вода.
345. Площадки за събиране и съхраняване на стари автомобили и на центрове за разкомплектоване на излезли от употреба МПС.
346. Самостоятелно депониране и/или рециклиране на строителни отпадъци
347. Депониране на инертни отпадъци.
348. Обезвреждане на неопасни отпадъци по физични, химични и биологични методи, различни от тези, регламентирани с Наредба № Н-4 от 2023 г. за условията и изискванията, на които трябва да отговарят площадките за съхраняване или третиране на отпадъци, за разполагане на съоръжения за третиране на отпадъци и за транспортиране на производствени и опасни отпадъци (обн., ДВ, бр. 52 от 2023 г.), в закрити пространства със и без складово стопанство за събиране на отпадъците и съоръжения за допълнителна обработка на остатъка.
349. Нови и разширение на съществуващи гробищни паркове и гробища.

350. Площадки (полигони) за обучение (кормуване) с леки и тежкотоварни коли, автобуси, трактори и друга селскостопанска техника.
351. Зоологически градини.
352. Хиподруми.
353. Хлораторни станции и складове за хлор.
354. Автомобилни фериботни комплекси.
355. Машиноремонтни бази и предприятия.
356. Обработване и ферментация на тютюни.
357. Вагонноекипировъчни площадки и депа.
358. Пречиствателни съоръжения (в сгради) с биологично пречистване за битови отпадъчни води или за неутрализиране на производствени отпадъчни води; съоръжения със съвременни модулни решения, разположени в земята и с ограничена открита повърхност.
359. Бази за приготвяне на разтвори за пръскане на селскостопански култури; за продукти за растителна защита и торове.
360. Камери за пастъоризация на готов компост за гъбопроизводство.
361. Производство на вино, оцет, спирт, ракия и други спиртни напитки чрез ферментация и дестилация.
362. Фабрики за производство (пакетиране) на цигари с ферментирани тютюни.
363. Автомобилни и железопътни гари, оста на железния път (при нови линии с интензивно влаково движение); миячни станции за външно машинно измиване на пътнически вагони; пристанища.
364. Автосервизи, в които се извършва изчукване на автомобили и тенекеджийско-бояджийски услуги.
365. Многоетажни гаражи за леки автомобили на предприятия на автомобилния транспорт и открити паркинги за над 100 леки автомобила.
366. Бензиностанции от голям тип (над 4 колонки).
367. Складове за нехранителни стоки, отоплителни и други материали.
368. Изработване на паметни плочи и рамки за гробове.
369. Работилници за разбиване на вълнени, памучни и други тъкани.
370. Станции за зареждане на моторни превозни средства с течен пропан-бутан и пунктове за пълнене с газ на бутилки за битови нужди.
371. Печатници.
372. Фуражомелки и ярмомелки и фъстъкочистачки за услуги на населението.
373. Спортни стадиони и открити състезателни плувни басейни.
374. Складове за хранителни стоки.
375. Производство и бутилиране на спиртни напитки без ферментация и дестилация с капацитет над 20 000 бутилки дневно.
376. Станции за зареждане на електрически автобуси и автомобили.
377. Обекти за ремонт на самолети, кораби, автомобили и автомобилни двигатели, локомотиви, вагони и други жп съоръжения.

Приложение № 3 към чл. 11, ал. 1, т. 2

Хигиенно-защитни зони на обслужващи дейности и обекти, разкрити в самостоятелни сгради и поземлени имоти в жилищни територии

I. В самостоятелни сгради и поземлени имоти от жилищната територия

1. Открити паркинги и етажни надземни гаражи за леки автомобили до 300 места.

2. Пунктове за събиране на вторични суровини с капацитет до 50 m³ в покрити складове, без допълнителна обработка на суровините.
3. Отглеждане на гъби в лично стопанство и камери за пастьоризиране на готов компост за лични нужди.
4. Яромелки и фуражомелки за лични нужди (с време за ползване общо 1 - 2 часа дневно).
5. Работилници за тониране, рисуване на стъкло.
6. Обекти за мелене, разфасоване и пакетиране на кафе, заместители на кафе, чай, мате и какао; печене и разфасоване на ядки, разфасоване на хранителни подправки.
7. Колбасарски цехове с преработка от 2 до 6 t месо дневно.
8. Бензиностанции, газостанции и метанстанции до 4 колонки.
9. Ветеринарномедицински заведения по смисъла на чл. 26 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и центрове за съхранение на сперма.
11. Обекти за производство и/или пакетиране на храни от плодове и зеленчуци.
12. Пречиствателни съоръжения за отпадъчни води до 2 l/s вкл. с биологично пречистване, разположени под земята или в сгради.
13. Водоплътни изгребни ями с обем 10 и над 10 m³
15. Закрити помпени станции за питейни води.
16. Открити пазари и базари.
17. Работилници за бъчварски изделия с готови дъски.
18. Открити и закрити автомивки.
19. Контролно-диагностични пунктове за автомобили без ремонт на двигатели.
20. Работилници за изработване на гипсови корнизи и орнаменти.
21. Обекти за производство и/или бутилиране на мазнини от растителен произход със затворен цикъл - до 300 l дневно.
22. Обекти за производство и бутилиране на спиртни напитки без ферментация и дестилация - с капацитет до 10 000 бутилки дневно.
23. Боядисване на прежди и текстил в съдове с обща вместимост до 500 l.
24. Механично студено смесване и разфасоване на прахообразни и течни перилни и миешки препарати и продукти, съдържащи натриев хипохлорит - от 1 до 3 t дневно.
25. Обекти за търговия на едро за хранителни и нехранителни стоки с площ до 600 m².
26. Електроженни и окисженни услуги.
27. Работилници за студена металообработка.
28. Автогари с капацитет до 3 места за пристигащи и заминаващи автобуси с работно време от 6 до 20 (21) часа
29. Теснолинейни и второстепенни жп линии и гари към тях.
30. Токоизправителни станции за тролейбусни и автобусни линии.
31. Циркове и увеселителни паркове.
32. Площадки за кацане на вертолети.
33. Пунктове за приемане и временно съхраняване на изсушени кожи (до 15 дни за балиране и транспорт).
34. Ателиета за галванични услуги с общ обем на ваните до 20 l.
35. Ледени пързалки, самостоятелни открити плувни басейни, аквапаркове и открити спортни съоръжения и площадки за обществено ползване.
36. Работилници за ковашки услуги в затворени помещения.
37. Млекосъбирателни пунктове, помещения за съхранение на мляко и мандри и обекти за преработка на мляко от 2 до 6 t дневно и производство на млечни продукти.
38. Обекти за производство на готови за консумация храни в пресен, консервиран, замразен, концентриран или изсушен вид.
39. Бозоварни.

40. Работилници за дърводелски услуги, за дървена и алуминиева дограма с готови профили, с до две работни места в затворени помещения при недопускане на вредности в жилищната среда.
41. Работилници за производство на обувки, чанти и други изделия от преработена кожа до две работни места в затворени помещения при недопускане на вредности в жилищната среда.
42. Работилници за изработване на гърнчарски изделия.
43. Електрически мелници за производство на брашно до 1 t дневно.
44. Работилници за монтиране на алармени инсталации на моторни превозни средства.
45. Тържища за изкупуване на селскостопанска продукция.
46. Производство на шивашки изделия (конфекция) с нормирано работно време на дневни смени.
47. Пунктове за изваряване на ракия за лични нужди при ежедневно извозване на отпадъците.
48. Пълнене на бутилки с въглероден диоксид и пожарогасители.
49. Закрити стрелбища за носимо огнестрелно оръжие при осигурена ефективна вентилация и шумозащита.
50. Монтаж и ремонт на газови устройства на автомобили
51. Обекти за пакетиране на млечни продукти и сурови месни полуфабрикати.
52. Обекти за производство на майонеза и майонезени сосове с нормирано работно време на дневни смени.
53. Обекти за производство на захарни и сладкарски изделия
54. Обекти за производство и пакетиране на варива, захар, сол, брашно, зърнени храни и храни на зърнена основа до 1 t дневно.
55. Автосервиси без ремонт на двигатели, изчукване на автомобили и тенекеджийско-бояджийски услуги.
56. Автомивки.

Приложение № 4 към чл. 11, ал. 8

Хигиенно-защитни зони за източници с промишлена честота с високо напрежение (съоръжения за производство, пренос и разпределение на електрически ток)

1. Хигиенно-защитните зони за електропроводи с напрежение 110 kV и повече се определят от проекциите на крайните проводници на електропроводите на разстояние:
 - за електропроводи с напрежение 110 kV-10 m;
 - за електропроводи с напрежение 220 kV – 20 m;
 - за електропроводи с напрежение 400 kV- 40 m;
 - за електропроводи с напрежение 750 kV- 60 m.Терените под проводите от двете им страни не се застрояват за обитаване или извършване на дейности.
2. Хигиенно-защитни зони за открити разпределителни устройства с напрежение 110 kV и повече:
 - Открити разпределителни устройства с напрежение 110 kV - 20 m;
 - Открити разпределителни устройства с напрежение 220 kV - 200 m;
 - Открити разпределителни устройства с напрежение 400 kV - 300 m;
 - Открити разпределителни устройства с напрежение 750 kV - 500 m.

3. Хигиенно-защитни зони за трансформаторни постове:

3.1. Трансформаторни постове се изграждат в свободни пространства или в сгради, които не са предназначени за живеене. В градовете те могат да се изграждат и в незастроената част на урегулиран поземлен имот - собственост на физически и юридически лица, с тяхно съгласие и при спазване на изискванията за допълващо застрояване.

3.2. Не се допуска вграждане и пристрояване на нови трансформаторни постове в сгради, предназначени за временно обитаване (общезития, хотели, мотели и други подобни, лечебни заведения за болнична помощ и др.), в детски ясли и градини, училища и висши училища.

3.3. В застроени квартали при липса на друга техническа възможност се допуска разполагане на нови пристроени и вградени трансформаторни постове в жилищни сгради, при условие, че помещението на трафопоста не граничи с жилищни помещения, при осигуряване на ефективна шумо- и виброизолация и защита срещу електрически и магнитни полета съгласно установените норми.

Приложение № 5 към чл. 13, ал. 4

Изисквания към съдържанието и обхвата на здравно-хигиенната оценка

1. Обосновка на конкретната необходимост от изготвяне на подробния устройствен план (ПУП).

2. Описание на съдържанието и основните цели на ПУП.

3. Срокове и етапи на реализация на ПУП.

4. Описание на инвестиционните предложения с предполагаемо значително въздействие върху човешкото здраве и околната среда, предвидени за реализация в ПУП.

5. Пълна и изчерпателна информация за местоположението и точните отстояния на обектите и дейностите, потенциални източници на вредности, предвидени с проекта на ПУП, спрямо най-близко разположените обекти, подлежащи на здравна защита, по смисъла на чл. 2, ал. 1 - 2.

6. Онагледяване на информацията чрез подходяща по мащаб актуална кадастрална извадка, на която са нанесени горепосочените отстояния, а в зависимост от съдържанието на ПУП и чрез допълнителен графичен или снимков материал.

7. Описание на текущото състояние на околната среда и/или урбанизираната територия, съществуващи здравно-хигиенни, екологични и градоустройствени проблеми, имащи отношение към ПУП. Наличие на съществуващи хигиенно-защитни зони по смисъла на тази наредба на територията, включена в ПУП, за който се изготвя здравно-хигиенна оценка.

8. Описание на вероятни значителни въздействия върху здравето на хората при реализацията на ПУП, като за целта се извърши:

- идентифициране на източниците и вида на очакваните вредности.

Характеристика на отделните рискови фактори по отношение влиянието им върху човешкото здраве.

- определяне и прогнозна здравна оценка, при необходимост чрез математическо моделиране на количествения ефект и компютърно симулиране, на степента на въздействие от реализацията на ПУП и териториалния му обхват върху компонентите и факторите на околната среда и урбанизираната територия.

- оценяване на възможностите за комбинирано, комплексно, кумулативно и отдалечено въздействие на рисковите фактори върху човешкото здраве.

- описание на мерките, които са предвидени за предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно компенсиране на неблагоприятните въздействия от реализацията на ПУП.

9. Въз основа на анализите, оценките и изводите по т. 7, представяне на предложение за размера (в метри) на хигиенно-защитна зона за обекта или дейността, предмет на разглеждания ПУП. Ситуиране и онагледяване на зоната върху подходящ по мащаб картен или снимков материал.

10. Описание на необходимите мерки за наблюдение и текущ контрол по време на прилагането на ПУП.

11. Информация за планове и програми и инвестиционни предложения, свързани с разглеждания ПУП, включително и за извършени екологични оценки или оценки за въздействието върху околната среда.

12. Описание на източниците на информация и на използваните методи за прогнозна оценка на въздействието върху човешкото здраве и околната среда.

13. Списък на експертите и ръководителя, изготвили здравно-хигиенната оценка и приложени писмени декларации.

Приложение № 6 към чл. 16, ал. 4, т. 4

Необходими документи за одобряване на ПУП за обекти по чл. 11, ал. 1 и ал. 4

I. Заявление, в случаите когато съгласуването се извършва по искане на физически или юридически лица, което съдържа най-малко следните данни:

1. Име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление на Възложителя и единен идентификационен код по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или еквивалентен документ за регистрация в друга държава – членка на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. Наименование на обекта/система/предназначение (буквеноцифров код и наименование на обекта);

3. Адрес на обекта:

- административен (област, община, град, квартал, улица, №, бл., вх.); землище, местност; ПИ или УПИ №;

- адрес по кадастър идентификатор, съгласно чл. 26 от Закона за кадастър и имотния регистър;

4. номер и дата на влязъл в сила документ за Екологична оценка по реда на глава шеста от Закона за опазване на околната среда – когато е приложимо, наименование на органа, издал документа.

5. Друга информация:

- проектант:

- фаза на проектиране.

II. Документи:

1. Подробен устройствен план, изготвен и окомплектован, съгласно изискванията на Наредба № 8 от 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове;

2. Актуална скица на имота, издадена от: Областна дирекция Земеделие/ съответната община/ Агенция по геодезия, картография и кадастър или скица-проект, когато предмет на ПУП е част от имота, с посочени граници и площ, определени с геодезически координати на определящите ги точки от Общинските служби по земеделие или от Служба по геодезия, картография и кадастър, и/или виза за проектиране от главен архитект.;

3. Решение на общински съвет за допускане изготвяне на проект за ПУП;

4. Виза от главния архитект на общината или извадка от действащ ПУП – за инвестиционен проект;

5. За имоти извън регулационните планове се представя и скица от картата на възстановената собственост, издадена от общинската служба земеделие, с мащаб, съобразен с предложения размер на хигиенно-защитната зона. Когато предмет на ПУП/ИП е обект, подлежащ на здравна защита, скицата-извадка следва да включва влезли в сила ПУП в съседни имоти, в чиято ХЗЗ попада съответния обект. В случай че с влезлите в сила ПУП, не е определена хигиенно-защитна зона, екипът, разработващ проекта следва да извърши съответните проучвания и да я определи.

6. План-схема за определяне на конкретната хигиенно-защитна зона, изработена съгласно изискванията на чл. 48, ал. 2, т. 4, буква „а” от Наредба № 8 от 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове.

7. Друга информация:

- здравно-хигиенната оценка и обосновката по чл. 13, ал. 2 по отношение на размера и други аспекти на предлаганата хигиенно защитна зона за обектите по чл. 11, ал. 1 и ал. 4;

8. Извадка от действащия общ устройствен план.

III. Към проекта на Подробен устройствен план за обектите по чл. 11, ал. 4 се прилага и част „Нейонизиращи лъчения и акустика“ с текстова и графична информация:

1. Текстовата информация съдържа обяснителна записка, в която са посочени:

1.1. Наименования на обекта/системата;

1.2. Адрес на обекта/системата:

1.2.1. административен (област, община, град, квартал, улица, №, бл., вх.);

1.2.2. идентификатор (чл. 26 от Закона за кадастъра и имотния регистър)

1.2.3. географски координати N, E изписани в десетичен формат (N DD,DDDDDD E DD,DDDDDD), минимум до шестият знак след десетичната запетая;

1.3. Характеристики на възобновяемите източници на електрическа енергия (вятърна и слънчева).

1.4. Направените изчисления

1.5. Друга информация:

1.5.1. За ветрогенератори:

- 1.5.1.1. генератори – тип, производител, модел, общ брой и разположение;
- 1.5.1.2. каталожни данни от производителя за всички съоръжения на обекта;
- 1.5.2. За фотоволтаични системи:
 - 1.5.2.1. обща мощност на соларния парк
 - 1.5.2.2. инвертори – тип, производител, модел, общ брой и разположение.
 - 1.5.2.3. каталожни данни от производителя за всички съоръжения на обекта;

2. Графичната информация съдържа:

- 2.1. За ветрогенератори:
 - 2.1.1. конструкция на съоръженията – тип, височина;
 - 2.1.2. отразено на план–схемата местоположение на предвидените електрически съоръжения (трафопостове, подстанции и електропроводи високо напрежение).
- 2.2. За фотоволтаични системи:
 - 2.2.1. конструкция на съоръженията – тип, височина;
 - 2.2.2. отразено на план–схемата местоположение на предвидените електрически съоръжения (трафопостове, подстанции и електропроводи високо напрежение).